

Judecătoria Cimișlia

sediul Central

DECIZIE

În numele Legii

01 octombrie 2018

mun. Comrat

Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat
în componență:
președintele completului, judecătorul Starciuc Ștefan
judecătoria Galupa Marina și Caraianu Liudmila
grefier Vlah Vera și Iordanova Maria
cu participarea:

procurorilor Gheorghieva Dora și Sîrbu Lilia

avocatului Șcheau Igor

inculpatului Vacarciuc Valeriu

judecînd în ședință publică în ordine de apel apelul depus de inculpatul Vacarciuc Valeriu împotriva sentinței judecătoriai Cimișlia sediul Central din 27 noiembrie 2017 în cauza penală privind acuzarea lui

Vacarciuc Valeriu Gheorghe, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Cauza penală a parvenit pentru judecare în prima instanță la judecătoria Cimișlia sediul Central la 01 februarie 2017. (f.d. 221, vol. 1)

Judecătoria Cimișlia sediul Central a pronunțat sentința la 27 noiembrie 2017. (f.d. 118-132, vol. 2)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat la 16 ianuarie 2018. (f.d.144, vol.2)

Procedura citării legale a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, audiind participanții la proces asupra apelului în cauză,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința judecătoriai Cimișlia sediul Central din 27 noiembrie 2017 Vacarciuc Valeriu Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a numit pedeapsa cu amenda în mărime de 300 unități convenționale, ceia ce constituie 6000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice în instituțiile de stat pe un termen de 2 ani.

Corpurile delictive: procesul-verbal cu privire la reținere seria nr. 3 întocmit la xxxxxxxxxxxx de către OS IP Leova Vacarciuc Valeriu în privința lui Cojocar Gheorghe și procesul-verbal de percheziție corporală s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei. (f.d.118-132, vol. 2)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Vacarciuc Valeriu, activând în baza ordinului șefului IGP al MAI RM nr. 44 ef. din 24 ianuarie 2014, în calitate de inspector de sector al postului de poliție nr. 1 a Inspectoratului de poliție Leova, adică fiind persoană publică, potrivit fișei de post a fost investit cu anumite sarcini privind asigurarea menținerii ordinii publice prevenirea și descoperirea infracțiunilor altor fapte antisociale care atentează la viața integritatea comorală și libertăților

proces, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, alor rapte umane, care atenționează în fața integrității Corporului și activității persoanelor, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor, primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în registrele inspectoratului de poliție, inclusiv întocmirea proceselor-verbale pe contravenții în limitele competenței sale, examinarea și aplicarea sancțiunilor și a altor măsuri de constrângere, în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Astfel, Vacarciuc Valeriu, acționând contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din XXXXXXXXXX, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 4 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația unuversală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul European de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, art. 25 alin. (1) al aceiași Legi, potrivit căruia polițistul își exercită atribuțiile și îndeplinește obligațiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenței și conform funcției deținute, precum și contrar prevederilor art. 26 alin. (1) al Legii menționate, potrivit căruia polițistul are obligația să desfășoare activitatea profesională exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind totodată obligat să se conducă în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate; să perfecționeze în permanență nivelul său de pregătire profesională, cunoscând totodată că atribuțiile de serviciu ale polițistului sânt specificate în actele normative departamentale și în fișa postului, aprobate în modul stabilit, fiind cunoscut cu faptul, că potrivit prevederilor pct. 6 lit. g) din Codul de Etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, profesionalismul presupune aplicarea corectă și responsabilă a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe.

La 16.10.2015, Vacarciuc Valeriu, prin intermediul Unității de Gardă a IP Leova, aproximativ la orele 19.00, primind informația despre faptul că la domiciliul familiei Cojocar, amplasat pe str. Independenței 48/47, or. Leova, are loc un incident între foștii soți Gheorghe și Ina, s-a deplasat în calitate de membru al grupului operativ și totodată în calitate de inspector de sector al Sectorului nr. 1 Leova al Inspectoratului de Poliție Leova pentru stabilirea circumstanțelor și acumularea materialelor necesare.

Ajunând la fața locului, adică pe str. Independenței 48/47, or. Leova, acesta a constatat că, informația cu privire la incident s-a adevărit, însă ținând cont de faptul că Cojocar Gheorghe Gheorghe, fiind agitat, la cerințele sale de a se calma nu reacționează, urmărind scopul escortării acestuia la sediul Inspectoratului de Poliție Leova și reținerii în temeiul art. 433 Cod contravențional, ținând cont de funcția deținută și drepturile acordate prin art. 19 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, urmărind scopul prevenirii unei contravenții sau infracțiuni din domeniul violenței în familie, cunoscând de faptul că pentru neîndeplinirea cerințelor legale ale polițistului, precum și alte acțiuni sau inacțiuni ce împiedică exercitarea atribuțiilor sale atrag după sine răspunderea stabilită de legislație, i-a cerut acestuia să-și înceteze acțiunile și să-l urmeze la Inspectorat pentru documentarea cazului, însă Cojocar Gheorghe nu a reacționat și nu s-a supus cerințelor legale, iar ca rezultat în privința lui a fost aplicată forța fizică.

Astfel, el, în continuare având suspiecții că Cojocar Gheorghe Gheorghe se afla în stare de ebrietate, necăutând la faptul că nu a formulat o îndreptare motivată, adresată medicului narcolog, pentru constatarea stării de ebrietate, fără a ține cont de faptul că afară era timp de noapte și frig, l-a escortat pe acesta desculț la Spitalul raional Leova, unde nu l-a condus în interiorul sediului, ci l-a ținut aproximativ o oră în stradă, iar apoi, Cojocar Gheorghe, nefiind examinat de către medic, cu privire la stabilirea stării de ebrietate, a fost escortat la IP Leova.

Tot el, prezentându-se împreună cu Cojocar Gheorghe la Inspectoratul de Poliție Leova 1, a depus raport la Unitatea de Gardă pentru anexare la materialele deja înregistrate în R2 cu N 2722 din XXXXXXXXXX privind acțiunile lui Cojocar Gheorghe, prin care a denunțat acte de ultragiere a colaboratorilor organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență și pe faptul de nesubordonare cu rea-voință dispoziției sau cererii legitime a colaboratorilor organelor de ocrotire a normelor de drept, care urmau a fi calificate potrivit prevederilor art. 336 și art. 353 alin. (1) CC, neavând spre examinare materialele cu privire la acțiunile pretins ilegale ale lui Cojocar Gheorghe potrivit prevederilor art. 336 și art. 353 alin. (1) CC, totodată rezultând din raportul depus că la caz el se califică în calitate de victimă, depășindu-și drepturile și atribuțiile acordate prin lege, urmărind scopul reținerii lui Cojocar Gheorghe, a întocmit procesul-verbal cu privire la reținere cu seria „A”, din XXXXXXXXXX orele 21.48 min., în baza căruia ultimul a fost plasat în Izolatorul de detenție Preventivă a Inspectoratului de Poliție Leova, unde a fost deținut ilegal pe o durată de 24 ore, adică pînă la 17.10.2015.

Astfel, Vacarciuc Valeriu, fiind persoană publică, acționând ilegal, prin nerespectarea și îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, care reglementează activitatea de serviciu, a comis acte ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcându-i dreptul la apărare lui Cojocar Gheorghe Gheorghe în cauză contravențională și cauzându-i daune considerabile.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Vacarciuc Valeriu în baza art. 328 alin. (1) Cod penal – excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Instanța de fond, fiind investită cu judecarea cauzei, a ajuns la concluzia excluderii din învinuire faptul incriminării reținerii lui Cojocar Gheorghe Gheorghe „în lipsa procesului verbal cu privire la contravenții”, și învinuirea cauzării de către inculpat a daunelor considerabile intereselor publice, noțiune declarată neconstituțională potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017.

Astfel, instanța de fond a ajuns la concluzia încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Vacarciuc Valeriu în baza art. 328 alin. (1) Cod penal – excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

În cadrul examinării cauzei în instanța de fond inculpatul Vacarciuc Valeriu nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, pledând pentru nevinovăția sa.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în ordinea procedurii generale.

La 04 decembrie 2017 inculpatul Vacarciuc Valeriu, în dezacord cu sentința judecătorească Cimișlia sediul Central din 27 noiembrie 2017, a depus cerere de apel în care a cerut casarea sentinței contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri la caz prin care să fie achitat pe marginea învinuirii aduse.

În motivarea apelului apelantul, invocând circumstanțele cauzei, precum și dreptul intern relevant și practica CEDO în materie, și anume prevederile art. 6 & 1, art. 7 din Convenția CEDO, art. 3, art. 328 Cod penal, art. 7, art. 8, art. 101, art. 251, art. 275, art. 390, art. 400, art. 409 Cod de procedură penală, a menționat că consideră că la caz, instanța de judecată a dat o apreciere greșită probelor administrate în cadrul cauzei penale menționate, interpretând greșit prevederile art. 328 CP citate *supra*, a ignorat rigorile de drept procesual-penal care dovedeau ilegalitatea unor probe anexate la materialele dosarului penal conform celor descrise mai jos - ajungând în final în mod eronat la concluzia privind existența infracțiunii prevăzute de art. 328 CP în acțiunile lui, condamnându-l greșit, din considerentele care urmează.

Invocă apelantul, că în motivarea sentinței atacate, instanța de judecată a reținut că: „Audiind inculpatul, apreciind probele examinate, instanța de judecată conchide că inculpatul a comis faptele descrise și vina lui a fost demonstrată în ședință judiciară prin declarațiile părții vătămate, martorilor, materialele dosarului”.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că: „Instanța consideră că în ședință de judecată a fost demonstrat faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către inculpat față de partea vătămată Cojocaru Gheorghe și ca rezultat cauzarea acestuia a daunelor considerabile - cauzarea durerilor fizice și psihice, legate de ținerea părții vătămate pe timp de noapte și în frig, desculț, lipsindu-l de libertate pe o perioadă de 24 de ore”.

Consideră apelantul, că la caz, pe marginea celor reținute de instanța de judecată se impun următoarele precizări.

Astfel, legiuitorul a incriminat conform art. 328 CP componenta de infracțiune de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu, care depășesc vădit împuternicirile acordate prin lege subiectului și au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice ori drepturilor și intereselor persoanei.

Sub aspectul, laturii obiective impuse de legiuitor, pe marginea aspectelor de fapt ale prezentei cauze, se impun următoarele precizări.

Astfel acuzarea a invocat despre faptul că el ar fi ținut, pe data de 16.10.15 partea vătămată Cojocaru Gh. mai mult de o oră în fața SR Leova, desculț.

În acest sens martorii Cojocaru Ina, Stanciu Iurie au confirmat cu certitudine faptul că încă de la reținerea lui Cojocaru Gh. în apartamentul din or. Leova, str. Independentei, 47, acestuia i s-a propus în repetate rânduri să se încălzească, dar acesta a refuzat categoric de a se încălza, lovind cu piciorul în încălțăminte care i-a fost dată. Mai mult decât atât, la insistența inculpatului și numitului Stanciu I., Cojocaru I. s-a deplasat împreună cu aceștia și Cojocaru Gh. spre SR Leova, Cojocaru I., luând cu ea o pereche de încălțăminte a numitului Cojocaru Gh.

Este precizabil că partea vătămată Cojocaru Gh. era îmbrăcat după sezon, *fapt confirmat* inter alia și de martorii Stanciu I. și Hițu I.

Deja, fiind lângă SR Leova, colaboratorii de poliție vizați au solicitat de mai multe ori lui Cojocaru Gh. ca acesta să se încălzească, *fapt refuzat categoric* de el.

Martorii Cojocaru I., Stanciu I. și Hițu I. au menționat și despre faptul că Cojocaru Gh. avea un *comportament inadecvat* în fața SR Leova, fiind în stare de *ebrietate alcoolică* evidentă, *strigând, amenințând* colaboratorii de poliție cu grave probleme de serviciu.

Apelantul Vacarciuc V. consideră că el și colegul său de serviciu Stanciu I. au luat toate măsurile *pentru a preveni* expunerea sănătății numitului Cojocaru Gh. unui pericol. Astfel, acesta era îmbrăcat *cu haine de sezon*, în scurta și pantaloni după cum au confirmat martorii Cojocaru I., Stanciu I. și Hițu I.; acestuia fiindu-i acordată posibilitatea *de a se încălza* în repetate rânduri, *fapt refuzat* în mod demonstrativ de acesta.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că: „Instanța *găsește declarative* afirmațiile părții apărării precum că partea vătămată Cojocaru Gheorghe categoric a refuzat de a trece examinarea medico-legală în scopul stabilirii stării de ebrietate, deoarece în ședință de judecată s-a demonstrat din probele examinate, că ultimul nici nu a fost dus în incinta Spitalului, de asemenea *nu a fost întocmit* nici un proces-verbal cu privire la faptul refuzului lui Cojocaru Gheorghe de a fi supus testării alcooloscopice și examinării medicale”.

Privitor la aspectul neîmbrăcării de către dînsul a îndreptării pentru examinarea medicală, menționează apelantul că Cojocaru Gh. Gh. în mod categoric nu a acceptat de a trece examinarea medico-legală în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii acesteia și chiar în condițiile neîmbrăcării acestei îndreptări acest fapt *nu a condiționat* o daună considerabilă drepturilor și intereselor acestuia, *fapt confirmat* de martorii Cojocaru I., Stanciu I. și Hițu I.

Însuși partea vătămată Cojocaru Gh. a menționat în ședință de judecată că: „El a refuzat categoric să se deplaseze la spital...” negînd faptul că ar fi fost în stare de *ebrietate alcoolică*; deși acest fapt a fost confirmat de martorii indicați supra.

Astfel, refuzul categoric al numitului Cojocaru Gh. Gh. de a fi supus în sensul celor precizate unei examinări medicale, face ineficientă și practic lipsită de sens orice îndreptare făcută în adresa medicului privind depunerea examinării medicale. Menționează apelantul că el a încercat împreună cu colegii săi să-l convingă pe numitul Cojocaru Gh. de a trece examinarea medicală vizată *inclusiv* la SR Leova, fapt însă refuzat de acesta.

Mai mult decât atât, fiind preocupat mai mult cu curmarea acțiunilor ilegale ale lui Cojocaru Gh., care avea un comportament agresiv *descriș supra* inclusiv la SR Leova - a fost practic foarte dificilă întocmirea unei careva îndreptări ori proces-verbal în acest sens.

Indică apelantul, că în același sens, este precizabil că nu este clar care este temeiul faptic de a considera că temperatura de afară, în noaptea din XXXXXXXXXX era scăzută, afară fiind frig, în acest sens nefiind administrat un careva probatoriu.

Apelantul, la fel, consideră că sunt nefondate și aspectele privind faptul că numitul Cojocaru Gh. ar fi fost ținut o oră în stradă, or numitul Cojocaru Gh., după cum rezultă și din declarațiile martorilor s-a aflat și a/v IP Leova și în interiorul SR Leova.

În contextul celor precizate, avînd în vedere că subsemnatul Vacarciuc V. a acționat în limitele legii în privința inculpatului, conform celor descrise supra, se exclude existența „daunelor considerabile drepturilor și intereselor acestuia”, sub aspectul art. 328 CP.

În continuare indică apelantul, că din perspectiva laturii subiective, art. 328 CP citat supra implică obligatoriu existența certitudinii privind faptul că prin acțiunile sale făptuitorul *depășește vădit* limitele împuternicirilor acordate acestuia conform legii.

Or, în prezenta cauză acțiunile sale au fost orientate cu bună-știință asupra curmării ilegalităților comise de numitul Cojocaru Gh. Gh., *înlăturării pericolului* pe care îl prezenta acesta pentru *ordinea publică*, pentru *drepturile* altor persoane - numita Cojocaru L., pentru buna desfășurare a *activității organului de poliție* — în raport cu colaboratorii sosiți la fața locului, în apartamentul din or. Leova, str. Independentei, 47 și la SR Leova pentru a curma acțiunile ilegale comise de numitul Cojocaru Gh.

Astfel, în condițiile date se atestă cu certitudine lipsa abaterii „vădite” comisă cu intenție de către subiect, ca condiție indispensabilă privind existența faptului infracțiunii prevăzute de art. 328 CP.

Or, *motivele comiterii infracțiunii* prevăzute de art. 328 CP rezidă în interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, răzbunare, gelozie, interpretare eronată a obligațiilor de serviciu, excesul de zel. În prezenta cauză, conform celor descrise supra, nu se atestă nici unul dintre aceste faprice din perspectiva laturii subiective.

Aspectele de fapt ale speței, sunt de natură de a convinge orice observator obiectiv asupra pericolului pe care îl prezenta la acel moment numitul Cojocaru Gh., aspect care impunea reacție corespunzătoare din partea colaboratorilor de poliție a căror menire este de se afla permanent la straja ordinii publice, drepturilor omului și legalității în general.

Astfel, în speță apelantul consideră că a acționat conform art. 20,24,25 ale legii cu privire la Poliție și statutul polițistului *citate supra*, Codului contravențional al R.M., legii privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, nr. 218 din 19.10.2012, *acțiunile lui* nefiind în nici un caz vădit contrare atribuțiilor de serviciu.

Or, aplicând măsurile procesuale de constrângere și acționând conform cadrului normativ enunțat supra, dînsul poate conta pe protecția legală a intereselor sale.

De facto, prima instanță a motivat sentința atacată în mare măsură pe declarațiile lui Cojocaru Gh. care are un interes direct de a ascunde circumstanțele reale ale cazului; pentru nu fi elucidate aspectele privind *conduita sa ilegală*. *La fel* a fost acordată prioritate declarațiilor făcute de Cojocaru Gh. S. care este *tatăl acestuia*, având datorită relațiilor *de rudenie*, un interes direct în *favorizarea intereselor* fiului său Cojocaru Gh.Gh., dar și *de a tănu* aspectele privind aplicarea de către acesta a violenței față de *fosta sa noră* Cojocaru I.

Pe lângă cele precizate supra, se impune mențiunea că acțiunile de urmărire penală sub formă de ridicare a copiilor de pe înscrisuri din alte dosare penale sunt lovite de nulitate, fiind efectuate contrar art. 279 CPP, *până la începerea urmăririi penale*, fiind inadmisibile ca probe în condițiile art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP și *neputând fi puse* la baza soluționării prezentei cauze penale (f.d. 30-76, 115-1490).

Aceiași poziție rezultă și din conținutul recomandării cu nr. 38 a Plenumului C.S.J. (*anexată la pledoariile scrise ale apărătorului*).

În condițiile art. 251 alin. (2) CPP apelantul consideră că aceste încălcări viciază cu nulitatea absolută actele procesuale vizate, deoarece ele vizează *competența după materie* a organului de urmărire penală, iar aceste încălcări pot fi invocate *oricând*, și pot fi luate în calcul de instanța de judecată și *din oficiu*. Astfel trimiterea la prevederile art. 251 alin. (4) CPP în justificarea respingerii celor precizate de partea apărării pe care le face *în sentința atacată* instanța de judecată sunt vădit neîntemeiate.

În condițiile art. 101 CPP citat supra, având în vedere faptul că în acțiunile subsemnatului Vacarciuc V. *nu se întrunește faptul infracțiunii* prevăzute de art. 328 CP, se impunea ca instanța de judecată, dând valență drepturilor mele garantate de dreptul intern, extern, practica CIEDO *citate supra* să dispună achitarea sa pe marginea învinuirii aduse.

La caz, deoarece prima instanță a ignorat aspectele faprice ale cauzei *menționate supra*, *ajungând pripit* la soluția privind condamnarea sa, se impune ca instanța de apel să caseze sentința vizată, pronunțând o altă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind achitarea sa pe marginea învinuirii aduse.

De asemenea, accentuează și asupra aspectelor de drept și de fapt invocate în pledoariile apărătorului anexate la materialele cauzei penale.

În drept, apelantul își întemeiază apelul pe prevederile de drept citate la pct. III al acestuia.

La 16 ianuarie 2018 cauza penală a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Comrat. (f.d. 144)

În ședința de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat apărătorul inculpatului Vacarciuc V., avocatul Șcheau Igor a susținut apelul depus, solicitând admiterea lui.

În ședința de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat inculpatul Vacarciuc V. a pledat pentru nevinovăția sa, invocând că instanța de fond, în mod pripit, a ajuns la comiterea de către el a infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele componente ale acestei infracțiuni, și anume, depășirea atribuțiilor de serviciu.

În ședința de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat procurorul în Procuratura ATO Găgăuzia, Sîrbu L. a solicitat respingerea cererii de apel declarată de către inculpatul Vacarciuc V. ca neîntemeiată cu menținerea sentinței contestate.

Consideră că declarațiile părții apărării referitor la imposibilitatea întocmirii unei îndreptări pentru examinarea consumării alcoolului de către partea vătămată, sunt declarative. La fața locului erau mai mulți colaboratori de poliție, și, respectiv, inculpatul a avut posibilitatea de a întocmi îndreptarea pentru examinarea medico-legală.

Partea vătămată Cojocaru Gheorghe la ședința colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat la etapa dezbaterilor judiciare nu s-a prezentat, fiind audiat în cadrul cercetărilor judecătorești a declarat pentru cele comise de inculpat nu l-a iertat.

Examinând și analizând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că apelul depus de inculpatul Vacarciuc Valeriu urmează a fi respins reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

În corespundere cu prevederile alin. (1) și (4) art. 414 Cod de procedură penală al RM, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere

probelor.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra relevant este că, în sensul cerințelor art.414 CPP al RM, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 CPP al RM.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Colegiul judiciar consideră că circumstanțele cauzei permit de a menține sentința emisă de instanța de fond, din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (2) Cod procedură penală a RM, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Potrivit art. 2 Cod penal al RM, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Reluând cercetarea judecătorească în urma demersului înaintat de către partea acuzării și partea apărării, avocatul Șcheau I., cercetând în corespundere cu prevederile alin. (1) și (2) art. 414 și art.415 alin.(2) Cod de procedură penală al Republicii Moldova probele examinate în prima instanță, precum și audiind în ședința de judecată a instanței de apel suplimentar martorii Hițu Ion, Cojocaru Ina și Stanciu Iurie, partea vătămate Cojocaru Gheorghe, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatului Vacarciuc V. se conțin indicii calificativi a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și instanța de fond întemeiat și corect a pronunțat în privința acestuia sentința de condamnare.

Astfel, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel în urma reluării cercetării judecătorești la demersul apărătorului inculpatului Vacarciuc V., avocatul Șcheau I., au fost cercetate următoarele probe și acte procesuale anexate la materialele cauzei:

- procesul-verbal de audiere a martorului Teacă Anatolie (f.d. 83-84, vol. II);
- procesul-verbal de audiere a martorului Postu Valeriu (f.d. 47-48, vol. II);
- procesul-verbal de audiere a martorului Cojocaru Ina (f.d. 85-86, vol. II);
- procesul-verbal de audiere a martorului Stanciu Iurie (f.d. 87-88, vol. II);
- procesul-verbal de audiere a martorului Hițu Ion (f.d. 89-90, vol. II).

La demersul procurorului au fost cercetate următoarele probe și acte procesuale anexate la materialele cauzei:

- ordonanță privind începerea urmăririi penale (f.d. 2, vol. 1);
- procesul-verbal de interceptare a plângerii (f.d. 11, vol. 1);
- cererea procurorului raionului Leova (f.d. 15, vol. 1);
- procesul-verbal cu privire la reținere (f.d. 24, vol. 1);
- copia mandatului avocatului Valicu Florea din XXXXXXXXXXXX (vol. 25, vol. 1);
- procesul-verbal cu privire la contravenție din XXXXXXXXXXXX (f.d. 26, vol. 1);
- cazierul contravențional din 14.04.2016 (f.d. 34, vol. 1);
- extrasul din Registrul de evidență al proceselor-verbale cu privire la contravenție din 01.01.2014 (f.d. 35-39, vol. 1);
- informație telefonică de la Inspectoratul General al Poliției din XXXXXXXXXXXX (copia) (f.d. 42, 44, 45, vol. 1);
- fișa postului a lui Vacarciuc V. (copia) (f.d. 53-55, vol. 1);
- instrucțiune privind modul de înregistrare și evidență a contravențiilor, a persoanelor care le-au săvârșit și a rezultatelor examinării cauzelor contravenționale (f.d. 79-82, vol. 1);
- cererea de împăcare a lui Cojocaru Ina (copia) (f.d. 50, vol. 1);
- încheiere cu privire la rezultatul examinării informației telefonice înregistrată în R-2 a Unității de Gardă din 28.10.2015 (copia)(f.d. 51, vol. 1);

Vol. I f.d. 56 – Extras Ordin din 24.01.2014 cu nr. 44 ef. (copia)

- ordinul din 01.11.2010 cu nr. 347 (copia) (f.d. 78, vol. 1);

- datele din Registrul de evidență a persoanelor aduse în organul afacerilor interne din 01.01.2015 (copia) (f.d. 101-103, vol. 1);
- graficul de serviciu în grupă operativă a angajaților IP Leova pe luna octombrie 2015 (copia) (f.d. 104, vol. 1);
- registrul nr. 2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente din 22.09.2015 (copia) (f.d. 89-100, vol. 1);
- procesul-verbal de confruntare din 05.09.2016 (f.d. 66, vol. 1);
- procesul-verbal de confruntare din 21.10.2016 (f.d. 76, vol. 1);
- procesul-verbal de audiere a părții vătămate a lui Cojocaru Gheorghe (f.d. 35-39, vol. 2);
- procesul-verbal de audiere a martorului Gherman Mihail (f.d. 40-50, vol. 2);
- procesul-verbal de audiere a martorului Ungureanu Iurie (f.d. 51-53, vol. 2);
- procesul-verbal de audiere a martorului Cojocaru Gheorghe (f.d. 57-59, vol. 2);
- procesul-verbal de audiere a martorului Valicu Florea (f.d. 60-61, vol. 2).

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel matorul Hîțu Ion a declarat că susține declarațiile date în prima instanță, menționând că Cojocaru Gh. era la fața locului, se comporta agresiv, era desculț, dar până la urmă s-a încălțat. În seara respectivă Cojocaru Gh. era îmbrăcat într-o scurtă de toamnă. A mai explicat că Vacarciuc și Stanciu voiau să-l liniștească pe Cojocaru Gh. Vacarciuc V. îl trăgea pe Cojocaru Gh. de mâini ca să-i dea îndreptare și să-l ducă la expertiză. A mai menționat că nu au fost întreprinse careva măsuri pentru a-l liniști, pur și simplu l-au rugat și mai târziu el s-a liniștit. (f.d. 209, vol. 2)

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel martorul Stanciu Iurie a declarat că Cojocaru Gh. a fost rugat de mai multe ori să se încălze, însă reacția lui era negativă deoarece el era agitat. În fața spitalului raional s-au aflat aproximativ 30 minute, îndreptare la medicul narcolog era imposibil de completat, deoarece Cojocaru Gh. era foarte agitat și ei erau nevoiți să stea alături de el. Acțiunile agitate erau din motivul că se afla în conflict cu soția sa. Vremea la data de XXXXXXXXXX era caldă și Cojocaru Gh. era îmbrăcat respectiv anotimpului. (f.d. 210, vol. 2)

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel partea vătămată Cojocaru Gheorghe a declarat că echipajul 2 solicitat de către Vacarciuc Gh. și Stanciu Iu. de a veni în incinta spitalului raional Leova a deservit doar o motivație calificativă pentru ei de a-l închide în izolatorul provizoriu al IP Leova. A mai menționat că în incinta spitalului raional s-au aflat o oră și jumătate și el s-a indignat nu pentru că era desculț, ci pentru că au fost încălcate normele procesuale și au fost falsificate materialele pe cazul dat. A mai declarat că Vacarciuc V. a fost o persoană cointeresată în acea seară, deoarece el a întocmit toate actele de însoțire, fără a întocmi un proces contravențional. Nu a aplicat violența față de polițiști și nu este hotărâre a instanței de judecată privitor la faptul falsificării procesului contravențional întocmit în privința lui. De cele comise pe Vacarciuc V. nu l-a iertat și nu a discutat cu el că a fost persecutat doi ani. (f.d. 211, vol. 2)

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel inculpatul Vacarciuc V. a declarat că susține declarațiile date în prima instanță, consideră că nu este vinovat și partea vătămată a fost reținut pe motivul că a opus rezistență fizică colaboratorilor poliției și din cauza aceasta a fost reținut pe 24 de ore.

Analizând probele cauzei în cumul, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, **Colegiul judiciar reține** că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt corespunzător materialului probator administrat și corect a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Vacarciuc V. pe motivul că fapta lui întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității.

În acest context, Colegiul judiciar va statua asupra respectării prevederilor art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală al RM, care referitor la scopul procesului penal stipulează, că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești sunt obligate, în cursul procesului, să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Totodată, colegiul menționează accesul liber la justiție, în corespundere cu prevederile alin.(3) art.19 CPP, care prevede imperativ că organul de urmărire penală are obligația de a întreprinde toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Instanța de apel reține că în cadrul urmăririi penale prevederile legale susmenționate au fost respectate întocmai de către organul de urmărire penală și instanța de judecată.

Curtea Europeană în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c/Allemagne din 12.07.2001, menționează că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure că drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordine juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

În conformitate cu art. 113 Cod penal al RM, instanța de judecată este obligată să deducă din materialele cauzei ...*determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

În acest context, Colegiul judiciar menționează că temeiul legal aplicat de instanța de judecată la pronunțarea sentinței de învinuire – *sunt întrunite elementele infracțiunii*- este justificat pe prezenta cauza judecată.

Potrivit prevederilor art. 52 Cod penal al RM, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În teoria dreptului penal, de regulă, componența de infracțiune este definită ca un sistem de elemente și semne obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă socialmente periculoasă drept infracțiune concretă.

Fiecare componență de infracțiune descrisă în lege constituie un ansamblu, o totalitate de trăsături caracteristice doar unei anumite infracțiuni. Nu pot exista două componențe absolut asemănătoare. Absența cel puțin a unuia dintre aceste semne face imposibilă tragerea la răspundere penală a persoanei și calificarea faptei săvârșite drept infracțiune.

Aceste semne sunt considerate suficiente din motivul că, odată demonstrate, identificate și evidențiate, nu mai e nevoie de a stabili și semne suplimentare pentru a trage la răspundere penală persoana dată.

Importanța componenței de infracțiune constă, în primul rând, în faptul că anume ea servește drept indice al gradului de pericol social al faptei, permițând totodată a caracteriza ultima drept infracțiune, iar ca urmare, stabilirea modalității, gradului de pericol social și limitele pedepsei penale.

Dispoziția art. 328 alin. (1) Cod penal prevede răspunderea penală a persoanelor pentru săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Lecturând textul învinuirii aduse conform rechizitoriului inculpatului Vacarciuc Valeriu, colegiul judiciar al instanței de apel ține de cuviință a menționa că inculpatului i se incriminează săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal al RM, depășirea atribuțiilor de serviciu săvârșită de o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice.

Astfel, obiectul nemijlocit al infracțiunii prevăzute de art. 328 include relațiile sociale privind buna funcționare a organizațiilor de stat și administrației publice centrale și locale care implică exercitarea cu corectitudine a atribuțiilor de serviciu de către persoanele cu funcție de răspundere, precum și relațiile sociale privind apărarea intereselor publice, drepturilor și intereselor legitime ale oricăror persoane contra ilegalităților din partea funcționarilor publici. Din textul normei de incriminare se desprinde și obiectul special secundar care subsumează relațiile sociale privind integritatea fizică și moral-psihiologică, sănătatea persoanei.

Elementul material al excesului de putere sau al depășirii atribuțiilor de serviciu presupune săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor funcționale acordate prin lege.

Infracțiune de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu se consumă în cazul în care survin urmările prejudiciabile în formă de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Colegiul judiciar al instanței de apel conchide că ansamblul probatoriu administrat de către partea acuzării demonstrează evident prezența laturii obiective și subiective, iar prezența acestor semne calificative face posibilă tragerea la răspundere penală a inculpatului și calificarea faptei săvârșite drept infracțiune.

Așa, conform rechizitoriului lui Vacarciuc V. i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că el, la XXXXXXXXXXXX, Vacarciuc Valeriu, prin intermediul Unității de Gardă a IP Leova, aproximativ la orele 19.00, primind informația despre faptul că la domiciliul familiei Cojocar, amplasat pe str. Independenței 48/47, or. Leova, are loc un incident între foștii soți Gheorghe și Ina, s-a deplasat în calitate de membru al grupului operativ și totodată în calitate de inspector de sector al Sectorului nr. 1 Leova al Inspectoratului de Poliție Leova pentru stabilirea circumstanțelor și acumularea materialelor necesare.

Ajungând la fața locului, adică pe str. Independenței 48/47, or. Leova, acesta a constatat că, informația cu privire la incident s-a adevărit, însă ținând cont de faptul că Cojocar Gheorghe Gheorghe, fiind agitat, la cerințele sale de a se calma nu reacționa, urmărind scopul escortării acestuia la sediul Inspectoratului de Poliție Leova și reținerii în temeiul art. 433 Cod contravențional, ținând cont de funcția deținută și drepturile acordate prin art. 19 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, urmărind scopul prevenirii unei contravenții sau infracțiuni din domeniul violenței în familie, cunoscând de faptul că pentru neîndeplinirea cerințelor legale ale polițistului, precum și alte acțiuni sau inacțiuni ce împiedică exercitarea atribuțiilor sale atrag după sine răspunderea stabilită de legislație, i-a cerut acestuia să-și înceteze acțiunile și să-l urmeze la Inspectorat pentru documentarea cazului, însă Cojocar Gheorghe nu a reacționat și nu s-a supus cerințelor legale, iar ca rezultat în privința lui a fost aplicată forța fizică.

Astfel, el, în continuare având suspiecții că Cojocar Gheorghe Gheorghe se afla în stare de ebrietate, necăutând la faptul că nu a formulat o îndreptare motivată, adresată medicului narcolog, pentru constatarea stării de ebrietate, fără a ține cont de faptul că afară era timp de noapte și frig, l-a escortat pe acesta desculț la Spitalul raional Leova, unde nu l-a condus în interiorul sediului, ci l-a ținut aproximativ o oră în stradă, iar apoi, Cojocar Gheorghe, nefiind examinat de către medic, cu privire la stabilirea stării de ebrietate, a fost escortat la IP Leova.

Tot el, prezentându-se împreună cu Cojocar Gheorghe la Inspectoratul de Poliție Leova 1, a depus raport la Unitatea de Gardă pentru anexare la materialele deja înregistrate în R2 cu N 2722 din XXXXXXXXXXXX privind acțiunile lui Cojocar Gheorghe, prin care a denunțat acte de ultragiure a colaboratorilor organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență și pe faptul de nesubordonare cu rea-voință dispoziției sau cererii legitime a colaboratorilor organelor de ocrotire a normelor de drept, care urmau a fi calificate potrivit prevederilor art. 336 și art. 353 alin. (1) CC, neavînd spre examinare materialele cu privire la acțiunile pretins ilegale ale lui Cojocar Gheorghe potrivit prevederilor art. 336 și art. 353 alin. (1) CC, totodată rezultând din raportul depus că la caz el se califica

în cauză de victimă, depășindu-și drepturile și atribuțiile acordate prin lege, urmărind scopul reținerii lui Cojocaru Gheorghe, a întocmit procesul-verbal cu privire la reținere cu seria „A”, din XXXXXXXXXX orele 21.48 min., în baza căruia ultimul a fost plasat în Izolatorul de detenție Preventivă a Inspectoratului de Poliție Leova, unde a fost deținut ilegal pe o durată de 24 ore, adică pînă la XXXXXXXXXX. Astfel, Vacarciuc Valeriu, fiind persoană publică, acționînd ilegal, prin nerespectarea și îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, care reglementează activitatea de serviciu, a comis acte ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcându-i dreptul la apărare lui Cojocaru Gheorghe Gheorghe în cauză contravențională și cauzându-i daune considerabile.

Astfel, Vacarciuc V. **activând** în baza ordinului șefului IGP al MAI RM nr. 44 ef. din 24 ianuarie 2014, în calitate de inspector de sector al postului de poliție nr. 1 a Inspectoratului de poliție Leova, adică fiind persoană publică, potrivit fișei de post a fost investit cu anumite sarcini privind asigurarea menținerii ordinii publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, altor fapte antisociale, care atentează la viața, integritatea corporală și libertăților persoanelor, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor, primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în registrele inspectoratului de poliție, inclusiv întocmirea proceselor-verbale pe contravenții în limitele competenței sale, examinarea și aplicarea sancțiunilor și a altor măsuri de constrângere, în conformitate cu prevederile Codului contravențional, **și acționând** contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din XXXXXXXXXX, conform căreia funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 4 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația unuversală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul European de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, art. 25 alin. (1) al aceiași Legi, potrivit căreia polițistul își exercită atribuțiile și îndeplinește obligațiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenței și conform funcției deținute, precum și contrar prevederilor art. 26 alin. (1) al Legii menționate, potrivit căreia polițistul are obligația să desfășoare activitatea profesională exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind totodată obligat să se conducă în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate; să perfecționeze în permanență nivelul său de pregătire profesională, cunoscînd totodată că atribuțiile de serviciu ale polițistului sînt specificate în actele normative departamentale și în fișa postului, aprobate în modul stabilit, fiind cunoscut cu faptul, că potrivit prevederilor pct. 6 lit. g) din Codul de Etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 481 din XXXXXXXXXX, profesionalismul presupune aplicarea corectă și responsabilă a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, **a comis depășirea atribuțiilor de serviciu.**

În sensul aprecierii acțiunilor inculpatului Vacarciuc Valeriu conform învinuirii, Colegiul judiciar ține să menționeze că prin probatoriul anexat la materialele cauzei este dovedită vina inculpatului Vacarciuc Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, prin probele anexate la materialele cauzei fiind dovedit cu certitudine faptul, că inculpatul, **activând** în baza ordinului șefului IGP al MAI RM nr. 44 ef. din 24 ianuarie 2014, în calitate de inspector de sector al postului de poliție nr. 1 a Inspectoratului de poliție Leova, adică fiind persoană publică, **acționînd** contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din XXXXXXXXXX, a depășit atribuțiile de serviciu care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, legate de ținerea părții vătămate pe timp de noapte în frig, desculț, lipsindu-l de libertate pe o perioadă de 24 ore.

Astfel, argumentele apelului declarat de către inculpat, ce se referă la aprecierea aspectului probatoriu și anume a declarațiilor martorilor Cojocaru Ina, Stanciu Iurie și Hițu Ion, părții vătămate Cojocaru Gheorghe, precum și se invocă încălcări de procedură la efectuarea acțiunilor de urmărire penală sub formă de ridicare a copiilor de pe înscrisuri din alte dosare penale, care în opinia apelantului, în temeiul art.251 Cod de procedură penală, sînt lovite de nulitate absolută, deoarece au fost efectuate contrar art. 279 CPP pînă la începerea urmăririi penale, sunt inadmisibile ca probe în condițiile art.94 CPP și nu pot fi puse la baza soluționării prezentei cauze.

Cu referire la argumentele invocate de apelant precum că instanța de fond greșit a apreciat probele și anume declarațiile martorilor Cojocaru Ina, Stanciu Iurie și Hițu Ion, părții vătămate Cojocaru Gheorghe, privind acuizarea că inculpatul l-a ținut pe partea vătămată pe timp de noapte și în frig, desculț, lipsindu-l de libertate pe o perioadă de 24 ore, colegiul relevă faptul că apelantul în detaliu a descris situația conform căreia inculpatul a întreprins toate măsurile ca partea vătămată să se încălze dar acesta a refuzat, însă a omis să invoce careva argumente privind reținerea ilegală a părții vătămate.

Instanța de apel menționează că odată ce partea apărării nu neagă prin esența apelului declarat, că încă de la deplasarea polițiștilor la adresa or. Leova, str. Independenței 47, Cojocaru Gheorghe fost reținut, cert este că din acest moment și în continuare ultimul s-a aflat în custodia poliției.

Deci, în sarcina organului statal, în custodia căruia se află persoana reținută este sarcina de a asigura integritatea lui fizică și psihică, a nu-i pricinui careva vătămări sau suferințe. Comportamentul neadecvat al persoanei reținute, însoțit de acțiuni care să provoace sie careva suferințe fizice sau psihice, trebuie documentat corespunzător, ca să fie excluse orice dubii că persoana a fost tratată necorespunzător de către colaboratorii de poliție sub supravegherea căruia s-a aflat.

În acest caz partea apărării eșuat a demonstra viceversa, declarațiile martorilor invocați, fiind pătinoare inculpatului, pe cît probe documentare care să confirme reacția promptă a inculpatului de a documenta acțiunile părții vătămate aflate în custodia poliției, de a-și cauza sie vătămări sau suferințe, nu au fost administrate.

Prin urmare instanța de apel constată justă concluzia instanței de fond că a fost demonstrat faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către inculpat față de partea vătămată Cojocaru Gheorghe și ca rezultat cauzarea acestuia a daunelor considerabile –cauzarea durerilor fizice și psihice, legate de ținerea părții vătămate pe timp de noapte în frig descult, deținere ilegală pe o perioadă de 24 ore. Cu atât mai mult că după cum s-a menționat supra, apelantul nu a invocat nici un argument privind învinuirea în deținere ilegală pe o perioadă de 24 ore confirmată în instanța de judecată.

Pe cât prin probele administrate, a fost demonstrat cu certitudine că inculpatul Vacarciuc Valeriu neavînd spre examinarea careva materiale cu privire la acțiunile pretins ilegale ale lui Cojocaru Gheorghe potrivit prevederilor art.336 și art.353 alin.(1) Cod contravențional, depășindu-și drepturile și atribuțiile acordate prin lege, a întocmit procesul-verbal de reținere și l-a reținut pentru o perioadă de 24 ore.

Drept urmare a celor expuse supra, afirmațiile apelantului precum că prima instanță a motivat sentința atacată în mare măsură pe declarațiile părții vătămate care are interes direct de a ascunde conduita sa ilegală și tatălui acestuia Cojocaru Gh. S. care are interes de a favoriza fiul său și acțiunile sale de aplicare a violenței față de fosta sa noră Cojocaru Ina, nu sunt relevante cauzei, poartă un caracter pur declarativ și nu pot fi reținute ca argumente în vederea aprecierii temeiniciei apelului declarat.

Invocarea de către apelant a prevederilor art.251 CPP, instanța de apel o consideră irelevantă speței, deoarece instanța de fond la pronunțarea sentinței a dat apreciere circumstanțelor invocate.

Întru susținerea concluziei primei instanțe de a respinge argumentele părții apărării privind nulitatea actelor procesuale, Colegiul instanței de apel menționează prevederile art.251 Cod de procedură penală, conform cărora încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluia act.

Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din sensul normei citate supra se reține că legiuitorul a clasificat eventuale încălcări ale prevederilor legale ce pot fi admise în cadrul urmăririi penale care pot fi înlăturate, și aici se referă la încălcări enumerate la alin.(1) art.251 CPP și încălcări ale prevederilor legale ce pot fi admise în cadrul urmăririi penale și care nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, și aici se referă la încălcări enumerate la alin.(2) art.251 CPP.

Încălcările pretinse a fi comise în cadrul urmăririi penale și invocate de către partea apărării se referă la încălcări prevăzute de alin. (1) art.251 CPP și pentru a fi luate în considerație de către instanța de judecată la judecarea cauzei este necesar ca să fie respectate prevederile alin.(4) art.251 CPP, adică, încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Materialele cauzei penale atestă că la 16 ianuarie 2017, inculpatul Vacarciuc Valeriu și apărătorul său au făcut cunoștință cu materialele cauzei și după luarea cunoștinței careva cereri sau demersuri, inclusiv și invocarea nulității actului nu au înaintat.

Prin urmare invocarea nulității actului procesual în instanța de judecată, fără a fi invocată la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului nu atrage nulitatea actului, respectiv și acest argument al apelantului este neîntemeiat și nu poate fi luat în considerație ca teme de casare a hotărîrii contestate.

Astfel, Colegiul judiciar constată neîntemeiate și neconfirmate argumentele apelului, respectiv instanța de apel constatînd că instanța de fond, cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Vacarciuc V. încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art. 328 alin.(1) Cod penal al RM, iar pentru săvîrșirea infracțiunii date inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii normei date.

Cu referire la declarațiile inculpatului Vacarciuc V. precum că nu a săvîrșit infracțiunea încriminată, urmează a fi apreciate critic, ele reprezentînd o formă de eschivare de la răspundere pentru infracțiunea comisă. Or, motivul invocat de inculpat precum că instanța a ignorat circumstanțele faptice ale cauzei, nu este confirmat prin careva probe veridice și pertinente, fiind unul declarativ.

În ce privește soluția instanței de fond în partea numirii pedepsei, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. art. 7, 75 Cod penal al RM, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, de motivele acesteia, de personalitate celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar conchide că pedeapsa numită inculpatului Vacarciuc V. -amenda în limitele și mărimea conform sancțiunii în vigoare la data comiterii faptei este echitabilă, asigurîndu-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal al RM, potrivit cărora pedeapsa are drept scop restabilirea echității

sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și altor persoane.

În contextul circumstanțelor menționate supra, instanța de apel constată că vinovăția inculpatului Vacarciuc V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal, a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, iar argumentele apelului nu și-au găsit confirmare, respectiv careva temeiuri de a casa integral sentința judecătorei Cimișlia din 27 noiembrie 2017 de condamnare în privința inculpatului Vacarciuc Valeriu și a pronunța o nouă hotărâre de achitare potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum solicită apelantul, instanța de apel nu a stabilit.

Pentru motivele expuse mai sus, Colegiul judiciar va respinge apelul depus de inculpatului Vacarciuc Valeriu împotriva sentinței Judecătorei Cimișlia din 27 noiembrie 2017, ca fiind nefondată, menținând sentința, care este una legală și întemeiată.

În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct.1), lit. c), 417-418,422 Cod Procedură Penală al RM, Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat,

DECIDE:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de inculpatul Vacarciuc Valeriu.

Se menține fără modificări sentința judecătorei Cimișlia sediul Central din 27 noiembrie 2017 pe cauza penală privind acuzarea lui Vacarciuc Valeriu în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării.

Decizia a fost pronunțată la 31 octombrie 2018 ora 10.57.

Președinte de ședință, judecător:

Judecător:

Judecător:

Ștefan STARCIUC

Marina GALUPA

Liudmila CARAIANU